

[Agerschou]

talt dagpenge. Det er de to grunde til, at vi trods alt stemmer for Socialdemokratiets ændringsforslag.

Men vi understreger, at der for os er tale om et valg mellem to tåbeligheder, og vi vil, hvis vores eget ændringsforslag ikke vedtages, stemme for den øjensynlig mindste tåbelighed. Vi vil imidlertid fralægge os ethvert ansvar for, hvordan det administrativt vil gå, hvis Socialdemokratiets forslag bliver vedtaget. Efter vores opfattelse vil det stadig have fine chancer for at ende i kaos og jammer. Vores vurdering er blot, at kaos og jammer vil blive noget mindre efter Socialdemokratiets forslag end efter socialministerens. Men vi vil klart understrege, at Socialdemokratiet i givet fald selv må tage ansvaret for det roderi, der fremkommer. Man må selv tage ansvaret, fordi man indgår aftaler med regeringen uden at tage de praktiske konsekvenser og virkeligheden i ed.

Aase Olesen (RV):

I december stemte Det Radikale Venstre sammen med et stort flertal her i Folketinget for en nedsættelse af arbejdsgiverperioden fra fem uger til én uge vedrørende sygedagpenge og barseldagpenge. Dermed har man givet arbejdsgiverne et tilskud i forhold til reglerne før 1. april på et sted mellem 1,4 mia. kr. og 1,8 mia. kr.

Da man så ikke kunne blive enige om eller finde ud af i december, hvordan ordningen skulle administreres, først og fremmest fordi de ordninger, der lå på bordet, havde vist sig at være overordentlig dyre, vedtog man på ministerens eget initiativ, at vi skulle vente til januar. Så kunne man få tid til at finde ud af det.

Og hvad er resultatet så blevet. Det er, at regeringspartierne nu kommer og foreslår 45 mio. kr. til ren og skær administration. Jeg vil godt spørge, hvordan man tror det vil virke ude i kommunerne, når man i den ene morgenradioavis efter den anden får at vide, at nu skal man finde 1 mia. kr. her og dér og rundt omkring, og nu skal man spare, og nu vil man sørge for, at der ikke skal ansættes flere i den kommunale administration, samtidig med at vi vedtager noget her, der alene til meradministration koster 45 mio. kr.

Senere på eftermiddagen vil regeringen med foragt afvise et radikalt forslag, der drejer sig om uddannelse, og som koster omkring 45 mio.

kr. Det har man ikke råd til. Men til ren og skær nytteløs meradministration: 45 millioner.

Og hvorfor så det? Fordi man ikke har kunnet tage sig sammen til at få forhandlet en ordentlig aftale igennem, fordi Dansk Arbejdsgiverforening bare har nægtet overhovedet at være med til at forhandle og har sagt: Det er imod, hvad vi aftalte i december. Hvad er det dog for en elendig aftale, at man ikke kan gå tilbage til sine aftalepartnere og få en ordentlig ordning?

Jeg kan godt forstå, at Socialdemokraterne stiller et andet ændringsforslag – det var jo i øvrigt det samme, som ministeren selv troede hun kunne komme igennem med i december – og det er formentlig – jeg siger formentlig – bedre. Det er ikke helt rigtigt, når Fremskridtspartiet i sit betækningsbidrag siger, at det ikke har været analyseret så langt, at man har fået at vide, at det i hvert fald er ca. 7 mio. kr. billigere end det, regeringen foreslår.

Jeg må give hr. Agerschou ret, når han siger, at det er en uanstændig måde at behandle kommunerne på, at man i dette øjeblik ikke ved, hvilken ordning man skal ind i, men under alle omstændigheder er det en ordning, som koster i hvert fald over 35 mio. kr. ekstra i meradministration og nyansættelser. Vil man virkelig være bekendt at byde kommunerne det her den 17. marts med ikrafttræden den 1. april?

Jeg mindes faktisk ikke, at vi nogen sinde har vedtaget et forslag, der har været så elendigt bearbejdet. Vi har ikke haft mulighed for at komme i forhandling med regeringen eller med aftaleparterne på nogen måde om en mere rimelig ordning, og jeg synes, at den henvendelse, vi har fået fra Dansk Arbejdsgiverforening, har været temmelig rystende. Man siger her, at man vil være fuldstændig fri for den administration, man hidtil har kørt, og hvis ikke man bliver det, vil man have forrentet de penge, man mistede. Jeg synes egentlig, det er både latterligt og utroligt, at regeringen har ladet sig kyse af sådan nogle argumenter.

Vi kunne som SF have valgt at stemme for Socialdemokratiets ændringsforslag, men det er, som jeg har nævnt, også administrativt meget dyrt, og derfor vil vi undlade at stemme til såvel SF's som Socialdemokratiets ændringsforslag. Det vil vi, fordi vi ikke ønsker at være dem, der leverer de afgørende stemmer til, at man kan komme og sige, at trepartsaftalen er